

Wytyczne dotyczące oceny stopnia trudności programu w konkursach dowolnych

1. Uwagi wstępne

Ocena stopnia trudności programu w konkursach dowolnych nie może być dokonywana w oderwaniu od pozostałych ocen technicznych i artystycznych. Istnieje ścisły związek między stopniem trudności a wykonaniem technicznym. Brak jakości Błędy w wykonaniu ruchu jest są uważane za braki wyszkolenia jeźdźca i/lub konia, co obniża ocenę za stopień trudności programu

Podstawowe wymagania programu dowolnego są osiągnięte, gdy jeździec wykona wszystkie obowiązkowe ruchy wymienione w arkuszach programu dla każdej klasy. Zawodnik może podwyższyć stopień trudności, a tym samym podwyższyć ocenę przejazdu (gdy wykonany jest poprawnie technicznie) poprzez:

- Odpowiednie powtarzanie pojedynczych ćwiczeń, zwłaszcza ćwiczeń ze współczynnikami.
- Przekroczenie minimalnych wymagań ćwiczeń, takich jak liczba zwykłych i lotnych zmian tempa lub kroków piaffu, ale przesada jest niewskazana.
- Pokazywanie w ciągach bardziej stromego kąta niż wymagany dla danego poziomu, ewentualnie w połączeniu ze zmianami kierunku
- Wykonywanie ruchów na liniach „bez oparcia” o ściany czworoboku, takich jak wewnętrzny ślad, linia ćwiartkowa lub środkowa, lub na liniach skośnych lub na łukach (np. koło lub serpentyna).
- Umieszczenie ruchów w punktach utrudniających ich wykonanie: np. bezpośrednio przed szrankami czworoboku, a także piruety skierowane na zewnątrz, lub w kierunku widzów.
- Dobrze zaprezentowane wyrażenie określone kombinacje ruchów (np. ciągi w klusie, po których następują ciągi w pasażu, lotne zmiany nogi co dwa tempa, po których natychmiast następuje zmiana co tempo i na odwrót).
- Pokazywanie wymagających i trudnych przejść (np. piaff lub pasaż rozwinięty z zatrzymania bez uprzedniego rozwoju impulsu; przejście ze stępa lub z zatrzymania bezpośrednio do serii lotnych zmian; wyraźne, ale wciąż harmonijne przejścia z wydłużonego chodu ćwiczenia w wysokim stopniu zebrania: np. z wyciągniętego klusa do piaffu lub z wyciągniętego galopu do półpiruetu/piruety lub piaffu).
- Wykonywanie ruchów lub przejść z wodzami w jednej ręce, ale bez przesady.

Dobrze skalkulowane ryzyko to takie, gdy stopień trudności odpowiada potencjałowi i poziomowi wytrenowania jeźdźcy i konia. Wymagające, poprawne technicznie wykonanie jest znaczącym świadectwem wysokiego poziomu umiejętności jeździeckich i wyszkolenia konia. Z drugiej strony oczywiste błędy w wykonaniu ruchów mogą wskazywać, że jeździec stawia koniowi zbyt wysokie wymagania, przekraczające jego aktualny poziom wyszkolenia. Oznacza to złe skalkulowane ryzyko, a ocena za stopień trudności musi zostać obniżona. Jeżeli klasyczne ujeżdżenie nie jest przedstawione zgodnie z przepisami, należy bezwzględnie zareagować obniżeniem oceny za stopień trudności.

2. Wytyczne dotyczące punktacji

Ze szczególnym uwzględnieniem wstępnych uwag i wyjaśnień zawartych w *Wytycznych dla sędziów*, zalecenia dotyczące ocen przyznawanych za stopień trudności są następujące:

- Gdy spełnione są tylko minimalne wymagania dotyczące poziomu podstawowego, ocena około 6,0.
- W przypadku wzrostu stopnia trudności względem wymagań odpowiednich testów standardowych – ocena minimum 7,0.
- Za każdy ruch o podwyższonym stopniu trudności (skalkulowane ryzyko) ocena powinna odpowiednio wzrosnąć.